

::R0127 : strona 5::

UMARLI Z CHRYSYUSEM

Wzrost w znajomości prawdy nie jest jedynie przywilejem, ale również obowiązkiem chrześcijanina, tak że można powiedzieć, iż edukacja świętych nie zostanie ukończona, dopóki nie zaprzestaną uczynków ciała i nie staną się podobni Chrystusowi.

Teraz więc jest czas, abyśmy głębokie sprawy Boże rozumieli pełniej niż było to potrzebne kiedykolwiek w przeszłości. Z tego też powodu coraz bardziej powinniśmy wyrozumiewać, co to znaczy cierpieć z Chrystusem oraz czym jest chwała, która ma potem nastąpić.

Cierpienie z Chrystusem to coś więcej niż zwykłe oddzielenie się od świata. Musimy być umarli względem świata; dopiero wtedy nie będziemy miłować świata i rzeczy, które znajdują się na świecie.

Z tego też powodu, jeżeli umarłeś w Chrystusie i uwolniony zostałeś od zasad panujących w świecie, to jakżeż, tak jakbyś nadal żył w świecie, podporządkowujesz się rozporządzeniom i przykazaniom ludzkim? „Nie bierz ani nie kosztuj, ani nie dotykaj...!” (Kol. 2:20, 22).

Aby służyć żywemu Bogu, nasze sumienie musi być oczyszczone z martwych uczynków (Żyd. 9:14). „Tymczasem ja dla Prawa umarłem przez Prawo, aby żyć dla Boga” (Gal. 2:19). „Nauka to zasługująca na wiarę: Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, wespół z Nim i żyć będziemy” (2 Tym. 2:11). „I owszem, nawet wszystko uznaję za stratę ze względu na najwyższą wartość poznania Chrystusa Jezusa, Pana mojego. Dla Niego wyzułem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci, bylebym pozyskał Chrystusa i znalazł się w Nim – nie mając mojej sprawiedliwości, pochodzącej z Prawa, lecz Bożą sprawiedliwość, otrzymaną przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwość pochodzącą od Boga, opartą na wierze – przez poznanie Jego: zarówno mocy Jego zmartwychwstania, jak i udziału w Jego cierpieniach – w nadziei, że upodabniając się do Jego śmierci, dojdę jakoś do pełnego powstania z martwych” (Filip. 3:8-11). „Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym ciele. Ciągłe bowiem jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele” (2 Kor. 4:10-11).

Te fragmenty zdają się uczyć o ukrzyżowaniu ciała, tj. o rzeczywistym zużywaniu się, tak jak to czyniła Głowa, a to w celu dopełnienia ofiary za świat, a także aby dopełnić cierpienia Chrystusowych. To On oddał swoje ciało za świat (Jan 6:51). Oto tutaj możemy sobie uświadomić, czym jest miłość, ponieważ On położył swoje życie za nas i my także winniśmy oddawać swoje życie za braci (1 Jana 3:16).

Niemniej jednak, jeśli wciąż podlegamy wyrokowi śmierci nałożonemu na nas z powodu grzechu Adama, to w jaki sposób możemy być uważani za umarłych, ukrzyżowani z Chrystusem, to tego nie mogę pojąć; ale jeżeli On wykupił nas spod przekleństwa tego wyroku poprzez swoją śmierć, to teraz widzę, w jaki sposób my możemy ofiarowywać samych siebie jako dobrowolną ofiarę za świat wraz z Nim. On mógł samego siebie ofiarować, a to dzięki swojej prawości. Jedynie Jego ciało ma znaczenie oraz Jego prawość, która jest nam przypisana. W Prawie obowiązywały dwie ofiary przebłagania (3 Mojż. 16 rozdz.), jedna za klasę kapłańską oraz za dom arcykapłana, i druga ofiara była składana za lud. Jezus, nasz arcykapłan, ofiarował samego siebie jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy (1 Jana 2:2) oraz za swój dom, którym my jesteśmy, jeśli ufność i chwalebna nadzieja aż do końca wytrwale zachowamy (Żyd. 3:6).

Poza tym Chrystus został złożony w ofierze jako nasza – Kościoła pierwородnych – Pascha (1 Kor. 5:7). „Jego to ustanowił

Bóg narzędziem prześlągania dzięki wierze mocą Jego krwi. Chciał przez to wykazać, że sprawiedliwość Jego względem grzechów popełnianych dawniej, za dni cierpliwości Bożej, wyrażała się w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w obecnym czasie Jego sprawiedliwość, i aby pokazać, że On sam jest sprawiedliwy i usprawiedliwia każdego, który żyje dzięki wierze w Jezusa" (Rzym. 3:25, 26, Diaglott). Tak więc wiara w Chrystusa, czyli prawo ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliły nas spod prawa grzechu i śmierci (Rzym. 8:2).

Jeżeli śmierć Chrystusa uwalnia nas spod wyroku Adamowego, to dlaczego wciąż umieramy? Po to, aby dopełnić ofiary. Dajemy nasze ciała na ofiarę żywą, świętą, Bogu miłą, jako wyraz naszej rozumnej służby (Rzym. 12 rozdz.).

Umarli z Nim. Nie tylko umarli dla świata, Prawa, grzechu, ciała, ale rzeczywiście umarli z Nim. Ochrzczeni jesteśmy w Jego śmierć, ponieważ jeśli razem z Nim zostaliśmy pogrzebani na podobieństwo Jego śmierci, to również zostaniemy wskrzeszeni na podobieństwo Jego zmartwychwstania. Wiedząc to, że nasz stary człowiek jest ukrzyżowany z Nim, że grzeszne ciało musi zostać unicestwione, iż odtąd nie możemy służyć już więcej grzechowi, ponieważ ten, kto umarł, został uwolniony od swojego grzechu (Rzym. 6 rozdz.). Dopełnieniem indywidualnych cierpień Głowy było złożenie Jego ciała. Podobnie jest też z członkami Ciała.

Celem tego prześlągania było oczyszczenie. To, że Jezus oddał samego siebie za Kościół – Kościół pierwotnych – aby i on miał wraz z Nim udział w dziele prześlągania świata, zdaje się jasno wynikać z 4 Mojż. 8 rozdz.: „Wyłącz lewitów spośród Izraelitów i oczyść ich”.

„Następnie Aaron gestem kołysania wobec Pana przekaże lewitów jako ofiarę ze strony Izraelitów i będą przeznaczeni na służbę dla Pana. Lewici włożą ręce na głowy cielców, a ty jednego z nich złożysz na ofiarę prześlągalną, a drugiego jako całopalenie dla Pana, by w ten sposób dokonać nad lewitami obrzędu prześlągania.”

„Wyodrębnij lewitów spośród Izraelitów, gdyż oni do Mnie należą. Gdy ich oczyścisz i ofiarujesz gestem kołysania, przyjdą lewici służyć w Namiocie Spotkania. Są oni Mnie oddani na własność spośród Izraelitów. Biorę ich spośród Izraela w miejsce tego, co otwiera łono matki – to znaczy [w miejsce] wszystkich pierwotnych. Do Mnie bowiem należy wszystko, co pierwotne w Izraelu, tak spośród ludzi, jak też i bydła. Poświęciłem ich dla siebie w owym dniu, kiedy pobiłem wszystkich pierwotnych w ziemi egipskiej. Obecnie biorę lewitów w miejsce wszystkich pierwotnych Izraelitów i daję ich Aaronowi i jego synom jako własność spośród Izraelitów, by za Izraelitów pełnili służbę w Namiocie Spotkania. Będą wyjednywać przebaczenie dla Izraelitów”.

Czy więc pierwotni nie wyobrażają Kościoła? Czy to nie Bóg wybrał ich spośród narodów i oddał Chrystusowi w określonym celu? Dzięki prawości Jezusa, który oddał samego siebie jako ofiarę prześlągalną za nasze grzechy i jako naszej ofierze paschalnej ofiarowanej za nas, najpierw to nasze grzechy podlegają osądowi. My pierwsi jesteśmy na próbie i nie będziemy sądzeni w dniu, w którym sądzony będzie świat. Unikniemy tych rzeczy, które przyjdą na świat, a cierpiąc wraz z Nim, dając na ukrzyżowanie swoje ciało z jego namiętnościami i żądzami, dopełniając ofiary, zostaniemy wraz z Nim wywyższeni na tronie jako królowie i kapłani, aby panować, sądzić i błogosławić narody. Kiedy ofiara za świat zostanie w pełni dokonana, a okup w pełni zapłacony, a udoskonalony Chrystus przejmie pełną władzę, już nigdy nikt nie umrze z powodu grzechu Adamowego i z powodu zwykłych cielesnych grzechów, ale umrze z powodu grzechów przeciwko znajomości prawdy.

B. W. K.

[Prawdopodobnie żaden inny urywek Pisma czy też typ nie pokazuje w pełni tak zażytych stosunków pomiędzy Jezusem, Głową, a „małą trzódką”, jako członkami Jego ciała, jak to czyni 4 Mojż. 16 rozdz. Głowa była ofiarą, a ciało podąża Jego śladami. Głowa umarła za domowników wiary, natomiast ciało dopełnia miarę cierpień Chrystusowych i umiera za wszystkich ludzi, lecz nie za domostwo. Możemy jeszcze lepiej nauczyć się doceniać wypowiedź apostoła, dotyczącą proroków, którzy mówili o cierpieniach czekających Chrystusa (Głowę i ciało) i o chwale, która miała potem nastąpić.

Bądźmy cierpliwi, bracia, dopóki cierpienia się w pełni nie dokonają, a wówczas dostąpimy chwały. „Gdyż jeśli z Nim cierpimy, z Nim też będziemy wywyższeni.” „Jeśli z Nim cierpimy, z Nim też będziemy panować.” I wówczas, gdy Głowa dokonała cierpień śmierci za swój dom, od tej chwili nie byli oni już uważani przez Ojca za wrogów i obcych, ale jako synowie otrzymali ducha przysposobienia synowskiego (w dniu zesłania ducha świętego); w podobny sposób, gdy wszystkie cierpienia się dokonają cały świat zostanie uznany przez Ojca za wolny od grzechu Adamowego i usprawiedliwiony do życia, a wielkie dzieło Wieku Tysiąclecia, Restytucja, rozpocznie się wtedy, kiedy cierpienia za świat się dokonają. W tym czasie Bóg ześle na nich ducha, tak jak to uczynił Kościołowi, kiedy nastąpiło jego odkupienie. Jak to jest napisane: „W ostatnich dniach, mówi Bóg, wyleję ducha mojego na wszelkie ciało.” Pierwsza zaliczka, lub „wczesny deszcz”, została nam udzielona w dniu zesłania ducha świętego, a obietnica wypełni się, gdy będziemy wywyższeni do chwały.

Jest jeszcze jeden szczegół w obrazie tego zadośćuczynienia, który ukazuje, że wszyscy wierzący stanowią część domu synów. Reprezentowani są oni przez lewitów i są częścią Kościoła Pierworodnych. Jednakowoż oczywistym jest, że nikt z wyjątkiem tych, którzy dobrowolnie się ofiarowali – kozłów Pana – tych, którzy cierpią, aby potem panować, nie zostanie zaliczony do zwycięzców, klasy Jego Oblubienicy, członków Jego ciała. Przedstawieni w obrazie kapłanów wszyscy pozostali członkowie domu synów będą wspaniale pobłogosławieni, ale też mogą wiele stracić. Pomimo tego radujemy się wielce myślą, że wielu tych, którzy z powodu strachu przed śmiercią (lękiem przed szyderstwami ze strony świata, jednakowoż pragnących ukrzyżować samych siebie) podlegają w ten sposób niewoli, to jednak ci umiłowani nie będą mieli udziału w cierpieniach, które będą udziałem świata, lecz w czasie trudnym „laska i kij” naszego Pasterza przeprowadzą ich przez ów dzień wielkiego ucisku i zaprowadzą ich do domu Ojca i Jego rodziny. W ten sposób ich udziałem będzie trzymanie palm w ich rękach, co oznacza, że nie będą zaliczać się do „małej trzódki” i tych, co otrzymają korony. Taki jest Pański plan i jest to czymś cudownym w naszych oczach. Jakże wielka dobroć cechuje naszego Ojca i jakże Jego plan skłania nas do tego, aby Go miłować coraz bardziej.]

WYDAWCA.

=====

— Sierpień 1880 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.